

การรับรู้ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล*

Perception of Democratic Regime with the King as Head of State among the People in the Bangkok Metropolitan and Suburban Area

เชษฐา ศรียะเย็น¹, จิตเจริญ ศรีวงษ์ และจิตตรี พลกุล²

Chettha Sapyen, Jitcharoen Sronkwan and Jittree Palakul

มหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช¹

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี²

Navamindradhiraj University, Thailand

Walaya Alongkorn Rajabhat University under the Royal Patronage Pathum Thani Province, Thailand

Corresponding Author, E-mail: jittree@vru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการรับรู้ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล 2) เปรียบเทียบระดับการรับรู้ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำแนกตามเพศและระดับการศึกษา กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล กำหนดขนาดตามวิธีของ Taro Yamane ได้จำนวน 1,134 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม มีค่าความเชื่อมั่น 0.90 การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยใช้หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าทีแบบสองกลุ่มเป็นอิสระต่อกัน การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวและทำการทดสอบภายหลังว่ามีคู่ใดแตกต่างกันโดยวิธีทดสอบหาความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธีของฟิชเชอร์

ผลการวิจัยพบว่า

1. ระดับการรับรู้ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

*ได้รับบทความ: 11 มกราคม 2567; แก้ไขบทความ: 17 มิถุนายน 2567; ตอรับตีพิมพ์: 22 มิถุนายน 2567

Received: January 11, 2024; Revised: June 17, 2024; Accepted: June 22, 2024

2. ผลการเปรียบเทียบระดับการรับรู้ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำแนกตามเพศ ในภาพรวมพบว่าไม่แตกต่างกัน ส่วน รายด้านพบว่า การเคารพกติกา พฤติกรรมการมีส่วนร่วมและความเชื่อในระบอบประชาธิปไตยไม่แตกต่าง กัน แต่การรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมือง มีระดับการรับรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และหากจำแนกตามระดับการศึกษา ในภาพรวมพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาทางด้านพบว่า มีเฉพาะด้านการเคารพกติกาและพฤติกรรมการมีส่วนร่วม แตกต่างกัน อย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ: การรับรู้; ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข; กรุงเทพมหานครและ ปริมณฑล

Abstract

The purposes of this research were 1) investigate the level of perception of democracy regime with the King as Head of State among the people in the Bangkok metropolitan and suburban area, 2) compare the level of perception of democracy regime with the King as Head of State of the people in the Bangkok metropolitan and suburban Area, classified by gender and educational level. The people living in the Bangkok metropolitan and suburban area were randomly sampled. The sample size was determined according to Taro Yamane's method, the sample size was 1,134 people. The research instrument was a questionnaire with a reliability of 0.90. The data were analyzed by using percentages, averages, and standard deviations. Two-group independent t-test (independent t-test) and one-way analysis of variance (F-test) and post-hoc tests were performed to determine if there were any pairs that differed by testing for differences in means per pair using Fisher's least significant difference (LSD) method.

Results were as follows:

1. The level of perception of democracy regime with the King as Head of State among the people in the Bangkok metropolitan and suburban area was overall high, both in general and in specific aspects.

2. The results of the comparative analysis of the level of perception of democracy regime with the King as Head of State of the people in the Bangkok metropolitan and suburban area classified by gender indicate no differences. As for each aspect, it was

found that the people had respect for the rules of democracy. The behavior of participation and belief in democracy were not different. As for the perception of political information between males and females, there were statistically significant differences at a significance level of 0.05. and when classified by educational level had significant differences at a level of 0.05. Upon consideration of each aspect, it was found that there are specific the people had respect for the rules of democracy and the behavior of participation shows significant differences at a level of 0.05.

Keywords: Perception; Democracy regime with the King as Head of State; Bangkok metropolitan and suburban area

1. บทนำ

สังคมไทยในปัจจุบันมีภาพสะท้อนให้เห็นถึงจุดอ่อนของการปกครองประเทศ ที่ค่อยๆ กลายเป็นภัยคุกคามการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ซึ่งจุดนี้ได้ยกระดับเป็นข้อถกเถียงสำคัญที่สังคมไทยกำลังเผชิญในแต่ละด้านดังนี้ 1) ชาติ: ขาดการยึดมั่นในหลักนิติธรรม ขาดความเชื่อมั่นในผู้ปกครองบ้านเมือง ส่งผลถึงความมั่นคงและเสถียรภาพในการปกครอง 2) ศาสนา: ศีลธรรมเสื่อมถอย พฤติกรรมคนในชาติไม่ตระหนักต่อหน้าที่และการเป็นพลเมืองที่ดี ขาดการมีส่วนร่วมจากภาคประชาชน ส่งผลต่อสันติสุขของสังคม 3) สถาบันพระมหากษัตริย์: การล่วงละเมิดที่อาจส่งผลต่อสถาบัน ข้อถกเถียงต่อประเด็นเหล่านี้ล้วนแล้วแต่มีผลต่อทิศทางความเป็นไปของประเทศ ในอดีตการปลูกฝังให้คนมีเจตคติ ค่านิยม และความรักชาติ ส่วนใหญ่จะถูกบ่มเพาะจากการศึกษา แต่ด้วยความเจริญของประเทศตามโลกาภิวัตน์ ส่งผลให้นโยบายการศึกษา มุ่งสร้างพลเมืองโลกในช่วงที่ผ่านมา

อาทิ มีการพัฒนาวิชาโลกศึกษาหรือวิชาประชาคมอาเซียน ซึ่งที่ผ่านมาถูกจัดให้อยู่ในกลุ่มสาระสังคมศึกษาและได้กระจายน้ำหนักวิชาไปสู่วิชาอื่นๆ จนได้รับความสำคัญลดลง ประกอบกับวิธีการเรียนการสอนที่ไม่เอื้อต่อการสร้างความรู้ ความเข้าใจและการปฏิบัติตนเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตยได้เพียงพอ ความไม่ต่อเนื่องของนโยบายการศึกษาที่ส่งผลต่อการสร้างพลเมือง วิธีการเรียนการสอนที่ไม่นำไปสู่ความเข้าใจและฝึกฝนทักษะพลเมืองในระบอบประชาธิปไตยอย่างแท้จริง มีลักษณะพื้นฐานบางประการที่ไม่ส่งเสริมการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ทำให้พัฒนาการความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตยในปัจจุบันต้องประสบกับความท้าทายมากขึ้น จากการศึกษาของวชิระ เสระทอง และเพ็ญณี แนนรอต (2562) เรื่องการพัฒนาประชาธิปไตยผ่านระบบการปลูกฝังด้วยการศึกษาและผลการสัมภาษณ์นักเรียนระดับมัธยมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ยังไม่สามารถบอกได้ว่า ประชาธิปไตยคืออะไร จะให้ความหมายของ

ประชาธิปไตยเพียงว่า เป็นเรื่องของการเมืองเท่านั้น และนักเรียนส่วนใหญ่ไม่มีความเชื่อมั่นในระบบอบประชาธิปไตยของประเทศไทย และไม่เชื่อว่าตนเป็นส่วนหนึ่งของประชาธิปไตย โดยนักเรียนที่ผ่านการเรียนรู้แบบบรรยายตามเนื้อหาในหนังสือจะมีความเข้าใจไม่มากพอในเรื่องการไม่นิ่งเฉยต่อการรักษาผลประโยชน์ของส่วนรวม ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า การจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับระบอบประชาธิปไตยยังมีจุดอ่อน เพราะยังยึดติดกับเนื้อหาสาระตามที่หลักสูตรกำหนดมากกว่าการเรียนรู้ผ่านกิจกรรมที่เสริมสร้างจิตสำนึกความเป็นประชาธิปไตย

เมื่อศึกษาเปรียบเทียบการพัฒนาด้านการศึกษาเพื่อสร้างความเป็นพลเมืองของต่างประเทศ 5 ประเทศ ได้แก่ สาธารณรัฐฟินแลนด์ สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี สาธารณรัฐสิงคโปร์ สหรัฐอเมริกา และประเทศอังกฤษ พบว่า แต่ละประเทศมีหลักสูตรที่เน้นด้านความเป็นพลเมืองเป็นการเฉพาะ มุ่งให้พลเมืองของตนมีความรอบรู้ และตื่นรู้ในระบอบประชาธิปไตย หลักสูตรจึงมุ่งให้พลเมืองตื่นรู้ภายใต้บริบทของประเทศไทยนั้นๆ แต่สำหรับบริบทของไทย ในช่วงปี พ.ศ. 2560 ถึง พ.ศ. 2562 มีการศึกษาและพัฒนาดัชนีชี้วัดความเป็นประชาธิปไตยที่เหมาะสมกับบริบททางสังคมและการเมืองของประเทศไทยประกอบด้วย 7 ตัวชี้วัด คือ 1) การเคารพสิทธิ เสรีภาพ และหน้าที่ 2) การยึดมั่นในหลักนิติธรรม 3) การมีส่วนร่วมของประชาชน 4) การมีทุนทางสังคม 5) การเชื่อมั่นในสถาบันต่างๆ 6) การสนับสนุนประชาธิปไตย และ 7) การต่อต้านการทุจริต โดยผลการประเมินระดับ

ความเป็นประชาธิปไตยในมุมมองของประชาชนพบว่า ประเทศไทยมีความเป็นประชาธิปไตยอยู่ในระดับปานกลาง (ถวิล บุรีกุล, สติธร ธนานิธิโชติ และรัชชวดี แสงมเหหมัด, 2562) ซึ่งการที่ประเทศไทยจะมีระบอบประชาธิปไตยได้อย่างแท้จริงนั้นขึ้นอยู่กับการนำหลักของประชาธิปไตยมาใช้ในชีวิตประจำวันจนกลายเป็นปกติวิสัย เป็นวิถีชีวิตหรือวัฒนธรรมทางการเมือง โดยเน้นการศึกษาที่จะต้องวางรากฐานความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และขัดเกลาจิตใจของคนในสังคม เพื่อให้มีจิตวิญญาณของความเป็นวัฒนธรรมแบบพลเมือง และปลูกฝังจิตสำนึกค่านิยมที่เป็นประชาธิปไตยตั้งแต่ยังเป็นเยาวชนให้เป็นผู้มีวิถีชีวิตที่เป็นประชาธิปไตยได้

คณะผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการรับรู้ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล โดยมุ่งแสวงหาระดับการรับรู้เกี่ยวกับการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ว่ามีมากน้อยเพียงใด และมีตัวแปรใดบ้างที่ส่งผลต่อการรับรู้ที่สะท้อนถึงความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข เพื่อนำข้อมูลการวิจัยมาส่งเสริมการปลูกฝังบทบาทและหน้าที่พลเมืองรวมถึงศีลธรรมให้แก่ประชาชนในทุกช่วงวัยผ่านการศึกษาทั้งในระบบนอกระบบ และตามอัธยาศัย ทั้งนี้เพื่อให้ประชาชนอยู่ร่วมกันอย่างมีสุข ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืนภายใต้การปกครองระบอบประชาธิปไตย

อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขที่ถือว่าเป็นเสาหลักที่มีความสำคัญยิ่งของสังคมไทย

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการรับรู้ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

2. เพื่อเปรียบเทียบระดับการรับรู้ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำแนกตามเพศและระดับการศึกษา

3. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการรับรู้ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามของประชาชน โดยครอบคลุมตัวชี้วัดความเข้าใจในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขในบริบทสังคมไทยมีทั้งหมด 4 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านการเคารพกติกาในระบอบประชาธิปไตย 2) ด้านพฤติกรรมการมีส่วนร่วม ในระบอบประชาธิปไตย 3) ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมือง 4) ด้านความเชื่อในระบอบประชาธิปไตย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนทั่วไปในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมโครงการสัมมนาการสร้างเสริมความรู้ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขในสถานศึกษา จำนวน 1,500 คน และกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนทั่วไปที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมโครงการสัมมนาการ

สร้างเสริมความรู้ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขในสถานศึกษา โดยผู้วิจัยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามวิธีของทาโรยามาเน่ (Taro Yamane) โดยใช้ตารางสำเร็จรูปที่ระดับความเชื่อมั่น 95% จนได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 316 คน แต่เพื่อความเชื่อมั่นของการตอบกลับแบบสอบถามให้มากขึ้น ผู้วิจัยได้เพิ่มขนาดของกลุ่มตัวอย่างเป็นจำนวน 1,134 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 เป็นแบบสำรวจรายการสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) ได้แก่ เพศ และระดับการศึกษา ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการรับรู้ในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามการรับรู้ของประชาชน โดยแบ่งออกเป็น 28 ข้อ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert Scales, 1970)

การสร้างเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้ 1) ศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้ในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข เพื่อนำไปประกอบในการตั้งข้อคำถาม กำหนดขอบเขตตัวแปร โดยสร้างแบบสอบถาม เรื่อง ความเข้าใจในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามการรับรู้ของประชาชน 2) นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้วนำไปเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อพิจารณาตรวจสอบ

ความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) และให้ข้อเสนอแนะเพื่อให้ มีความตรงเชิงเนื้อหา และความสอดคล้องกับกรอบแนวคิดการวิจัย 3) นำแบบสอบถามที่ทำการปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ตรวจสอบความ สอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะ (-1, 0, +1) 4) นำแบบสอบถามจากการตรวจสอบ ของผู้เชี่ยวชาญตามข้อ 3 มาคำนวณหาค่าดัชนี ความสอดคล้อง (Item-Objective Congruence Index: IOC) เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรง (Validity) และเพื่อให้ปรับปรุงแก้ไข จากการวิเคราะห์พบว่า แต่ละข้อมีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.60-1.00 5) ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขตามแบบคำแนะนำของ ผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ แล้วนำแบบสอบถาม ที่ปรับปรุงแก้ไข นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับประชาชนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาความเที่ยงของแบบสอบถาม แล้ว นำมาวิเคราะห์เพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม ตามวิธีหาค่า สัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha Coefficient) ของ ครอนบาค (Cronbach) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2543) ได้ความเชื่อมั่นแบบสอบถาม เท่ากับ 0.90 6) นำแบบสอบถามที่ผ่านการทดลอง และแก้ไขแล้ว จัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลในการวิจัยต่อไป และ 7) การเก็บรวบรวมข้อมูล ของผู้ให้ข้อมูลจากกลุ่ม ตัวอย่างคือ ประชาชนทั่วไปให้ได้จำนวน 1,134 คน

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามทุกฉบับและ คัดเลือกไว้เฉพาะแบบสอบถามที่สมบูรณ์ มาให้

คะแนนตามลำดับ โดยแยกคะแนนออกเป็นกลุ่ม ตามตัวแปรที่ศึกษาเพื่อดำเนินการวิเคราะห์ทาง สถิติ ดังนี้ ตอนที่ 1 วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) แล้วหาค่าร้อยละ (Percentage) นำเสนอในรูปของตารางประกอบการบรรยาย ตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้ 1) การหาค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ในภาพรวมเป็นรายข้อ โดยใช้ค่าเฉลี่ย และค่าร้อยละของแบบสอบถามแต่ละรายการแล้ว นำไปแปลค่าโดยเทียบเกณฑ์การแปลความหมาย ค่าเฉลี่ย (บุญชม ศรีสะอาด, 2546) และ 2) เปรียบ เทียบคะแนนเฉลี่ยข้อคำถามในภาพรวมเกี่ยวกับการรับรู้ในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขจำแนกตามสถานภาพ ส่วนบุคคล กรณีกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่มที่เป็นอิสระ จากกันจะใช้สถิติการทดสอบค่าที (t-test Independent) ส่วนกรณีเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการ รับรู้มากกว่าสองกลุ่ม จะใช้สถิติการทดสอบค่าเอฟ (F-test) และเมื่อพบความแตกต่างจะทำการ ทดสอบภายหลังว่ามีคูใดแตกต่างกันโดยวิธีทดสอบ หาความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธีของ ฟิชเชอร์ (Fisher's least significant difference; LSD) และนำเสนอในรูปตารางประกอบการบรรยาย

4. สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยจะสรุปผลตามวัตถุประสงค์ ของการวิจัยทั้ง 2 ข้อดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ระดับการรับรู้ระบอบ ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์และเสนอผลการวิเคราะห์ระดับการรับรู้ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามการรับรู้ของประชาชนเป็นรายด้านและภาพรวม โดยวิธีการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ค่าส่วน

เบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการแปลความหมายของระดับการรับรู้ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการรับรู้ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขของประชาชนในภาพรวมและรายด้าน

ระดับการรับรู้ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็น ประมุขของประชาชน	n = 1,134		ระดับ
	$\bar{x}$	S.D.	
1. ด้านการเคารพกติกาในระบอบประชาธิปไตย	4.46	0.56	มาก
2. ด้านพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในระบอบประชาธิปไตย	4.28	0.61	มาก
3. ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมือง	3.62	0.93	มาก
4. ด้านความเชื่อในระบอบประชาธิปไตย	4.17	0.60	มาก
รวม	4.13	0.55	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า ระดับการรับรู้ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขของประชาชนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 4.13, S.D. = 0.55) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการเคารพกติกาในระบอบประชาธิปไตย ($\bar{x}$ = 4.46, S.D. = 0.56) รองลงมา คือ ด้านพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในระบอบประชาธิปไตย

($\bar{x}$ = 4.28, S.D. = 0.61) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือด้านการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง ($\bar{x}$ = 3.62, S.D. = 0.93)

2. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับการรับรู้ในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำแนกตามเพศและระดับการศึกษา ดังตารางที่ 2 และตารางที่ 3

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับการรับรู้ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล โดยภาพรวมและรายด้าน จำแนกตามเพศ

ระดับการรับรู้ระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ของประชาชน	เพศ (n = 1,314 คน)				t	Sig.
	ชาย (n = 496)		หญิง (n = 638)			
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
1. ด้านการเคารพกติกาในระบอบประชาธิปไตย	4.49	0.58	4.45	0.51	1.266	0.206
2. ด้านพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในระบอบ ประชาธิปไตย	4.32	0.61	4.26	0.58	1.684	0.092
3. ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ทางการเมือง	3.72	0.89	3.61	0.86	2.222*	0.026
4. ด้านความเชื่อในระบอบประชาธิปไตย	4.19	0.60	4.18	0.56	0.462	0.644
รวม	4.18	0.55	4.12	0.49	1.862	0.063

* มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 2 พบว่า ระดับการรับรู้ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำแนกตามเพศ ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน ส่วนรายด้านพบว่า ด้านการเคารพกติกาในระบอบประชาธิปไตย ด้านพฤติกรรมการมีส่วนร่วม

ในระบอบประชาธิปไตย และด้านความเชื่อในระบอบประชาธิปไตย ไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมือง จำแนกตามเพศพบว่า เพศชายและเพศหญิง มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมือง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและเปรียบเทียบระดับการรับรู้ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำแนกตามระดับการศึกษาในรายด้านและภาพรวม

ระดับการรับรู้ระบอบ ประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ ทรงเป็นประมุขของประชาชน	ระดับการศึกษา						F	Sig.
	ระดับต่ำกว่า ปริญญาตรี (n =226)		ระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่า (n =605)		ระดับสูงกว่า ปริญญาตรี (n =303)			
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
1. ด้านการเคารพกติกาใน ระบอบประชาธิปไตย	4.31	0.59	4.46	0.53	4.60	0.49	20.038*	.000

ระดับการรับรู้ระบอบ ประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ ทรงเป็นประมุขของประชาชน	ระดับการศึกษา						F	Sig.
	ระดับต่ำกว่า ปริญญาตรี (n =226)		ระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่า (n =605)		ระดับสูงกว่า ปริญญาตรี (n =303)			
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
2. ด้านพฤติกรรม การมีส่วนร่วม ในระบอบประชาธิปไตย	4.06	0.69	4.30	0.56	4.45	0.51	29.524*	.000
3. ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ทางการเมือง	3.59	0.88	3.71	0.86	3.61	0.87	2.263	.105
4. ด้านความเชื่อในระบอบ ประชาธิปไตย	4.12	0.61	4.20	0.57	4.19	0.55	1.456	.234
รวม	4.02	0.57	4.16	0.51	4.21	0.48	9.800*	.000

* มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบระดับการรับรู้ในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำแนกตามระดับการศึกษาในภาพรวมพบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีระดับการรับรู้ในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีระดับการรับรู้ในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขด้านการเคารพกติกาในระบอบประชาธิปไตยและด้านพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในระบอบ

ประชาธิปไตยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองและด้านความเชื่อในระบอบประชาธิปไตยไม่แตกต่างกัน

ทั้งนี้ ในภาพรวมเมื่อพบว่าประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีระดับการรับรู้ในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงต้องทำการทดสอบภายหลังว่ามีคู่ใดแตกต่างกันโดยวิธีทดสอบหาความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธีของฟิชเชอร์ (Fisher's least significant difference; LSD) ได้ผลการเปรียบเทียบดังแสดงในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ระดับการรับรู้ในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขของประชาชน จำแนกตามระดับการศึกษาในภาพรวม ด้วยวิธีของฟิชเชอร์ (Fisher's least significant difference: LSD)

ระดับการรับรู้ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขของประชาชน	ระดับการศึกษา	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ระดับการศึกษา		
			ต่ำกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	ระดับสูงกว่าปริญญาตรี
			4.02	4.16	4.21
	ต่ำกว่าปริญญาตรี	4.02	-	-.14522*	-.19490*
	ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	4.16		-	-.04968
	สูงกว่าปริญญาตรี	4.21			-

* มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ระดับการรับรู้ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขของประชาชน จำแนกตามระดับการศึกษา ในภาพรวมมีความแตกต่างกันจำนวน

2 คู่ ได้แก่ ประชาชนที่มีการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีกับประชาชนที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า และประชาชนที่มีการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีกับประชาชนที่มีการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี

ตารางที่ 5 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ระดับการรับรู้ในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขของประชาชน ด้านการเคารพกติกาในระบอบประชาธิปไตย จำแนกตามระดับการศึกษา ด้วยวิธีของฟิชเชอร์ (Fisher's least significant difference: LSD)

ระดับการรับรู้ระบอบประชาธิปไตยด้านการเคารพกติกาในระบอบประชาธิปไตย	ระดับการศึกษา	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ระดับการศึกษา		
			ต่ำกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	ระดับสูงกว่าปริญญาตรี
			4.31	4.46	4.60
	ต่ำกว่าปริญญาตรี	4.31	-	-.14946*	-.29393*
	ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	4.46		-	-.14446*
	สูงกว่าปริญญาตรี	4.60			-

* มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 5 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ระดับการรับรู้ระดับของประชาชน ด้านการเคารพกติกาในระบอบประชาธิปไตย จำแนกตามระดับการศึกษาที่มีความแตกต่างกันจำนวน 3 คู่ ได้แก่ ประชาชนที่มีการ

ศึกษาดำรงว่าปริญญาตรีกับประชาชนที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ประชาชนที่มีการศึกษาดำรงว่าปริญญาตรีกับประชาชนที่มีการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี และประชาชนที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่ากับประชาชนที่มีการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี

ตารางที่ 6 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ระดับการรับรู้ระดับของประชาชนด้านพฤติกรรมกรรมกรมีส่วนร่วมในระบอบประชาธิปไตย จำแนกตามระดับการศึกษาด้วยวิธีของฟิชเชอร์ (Fisher's least significant difference: LSD)

ระดับการรับรู้ระดับ ประชาธิปไตย ด้านพฤติกรรมกรรมกรมีส่วนร่วมในระบอบ ประชาธิปไตย	ระดับการศึกษา	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ระดับการศึกษา		
			ต่ำกว่า ปริญญาตรี	ปริญญาตรี หรือเทียบเท่า	ระดับสูงกว่า ปริญญาตรี
	ต่ำกว่าปริญญาตรี	4.06	-	-.23455*	-.38942*
	ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	4.30		-	-.15486*
	สูงกว่าปริญญาตรี	4.45			-

* มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 6 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ระดับการรับรู้ระดับของประชาชนด้านพฤติกรรมกรรมกรมีส่วนร่วมในระบอบประชาธิปไตย จำแนกตามระดับการศึกษาที่มีความแตกต่างกันจำนวน 3 คู่ ได้แก่ ประชาชนที่มีการศึกษาดำรงว่าปริญญาตรีกับประชาชนที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ประชาชนที่มีการศึกษาดำรงว่าปริญญาตรีกับประชาชนที่มีการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี และประชาชนที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่ากับประชาชนที่มีการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี

5. อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัย สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ระดับการรับรู้ระดับของประชาชนด้านมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขของประชาชนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การเคารพกติกาในระบอบประชาธิปไตย รองลงมาคือ พฤติกรรมกรรมกรมีส่วนร่วมในระบอบประชาธิปไตย ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ การรับรู้ข่าวสารทางการเมือง ทั้งนี้จากภาพรวมอาจเป็นเพราะว่าประชาชนที่เป็น

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความสนใจ และรับรู้เรื่องระบบประชาธิปไตย และมีความคิดเห็นในภาพรวมร่วมกันว่า ควรเคารพกติกาในระบบประชาธิปไตยและช่วยกันสนับสนุนให้มีส่วนร่วมในระบบประชาธิปไตย ทำให้นักศึกษา ครู อาจารย์ บุคลากรทางการศึกษาและประชาชนทั่วไปที่เข้าร่วมกิจกรรมโครงการสัมมนาการสร้างเสริมความรู้ระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขในสถานศึกษา ได้รับความรู้ความเข้าใจจากการจัดกิจกรรมการสร้างเสริมความรู้ระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขในสถานศึกษาที่จัดโดยคณะอนุกรรมการด้านวิชาการและเสริมสร้างการให้ความรู้ระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และอาจเป็นเพราะว่าผู้เข้าร่วมกิจกรรมนั้นมีความสนใจและมีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับระบบประชาธิปไตยการเมืองการปกครองเป็นการเฉพาะตนอยู่แล้ว แต่มีข้อค้นพบที่น่าสนใจว่าด้านการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด อาจเนื่องมาจากประชาชนยังไม่มั่นใจในการแสดงความคิดเห็นทางการเมืองอย่างอิสระผ่านการสื่อสารด้านต่างๆ เพราะในช่วงระยะสิบปีที่ผ่านมา มีกระบวนการแบ่งฝักแบ่งฝ่ายทางการเมืองอย่างชัดเจน ทำให้เกิดความขัดแย้งทั้งในระดับชุมชน ระดับครอบครัวในวงกว้างอาจทำให้ประชาชนส่วนใหญ่ไม่กล้าแสดงความคิดเห็นทางการเมืองอย่างอิสระตามระบบประชาธิปไตย ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของปฏิพัทธ์ เสรศรี และไชยวัฒน์ เผือกคง (2565, หน้า 174-188) ที่ศึกษาพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของ

ผู้บริโภคสื่อสังคมออนไลน์ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า พฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของผู้บริโภคสื่อสังคมออนไลน์ในจังหวัด สุราษฎร์ธานี ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีประเด็นการสร้างเนื้อหาข่าวเพื่อหวังผลทางการเมือง ทำให้คนทั่วไปเกิดอารมณ์ร่วมอยู่ในระดับน้อย แต่จะมีการตรวจสอบความน่าเชื่อถือและความถูกต้องก่อนนำไปเผยแพร่ต่ออยู่เสมอ

2. ผลการเปรียบเทียบระดับการรับรู้ระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลจำแนกตามระดับการศึกษาในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนรายด้านพบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีเพียงระดับการรับรู้ในระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ด้านการเคารพกติกาในระบบประชาธิปไตยและด้านพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในระบบประชาธิปไตยที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ประชาชนที่มีการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ได้รับกระบวนการขัดเกลาทางสังคมอย่างต่อเนื่องอบรมสั่งสอนให้เป็นสมาชิกของสังคมให้เรียนรู้ระเบียบของสังคมเพื่อให้เห็นคุณค่าและนำเอากฎเกณฑ์ระเบียบปฏิบัติเหล่านั้นไปเป็นแนวทางในการประพฤติปฏิบัติ และได้ผ่านกระบวนการขัดเกลาทางสังคมโดยทางอ้อม ผ่านการอ่านหนังสือทางการเมือง การอ่านหนังสือพิมพ์ สื่อสารการเมืองประเภทอื่น รวมถึงประสบการณ์ชีวิตต่างๆ ที่ประสบมากับตนเองเป็นการรับเข้ามาโดยไม่เป็นทางการหรือไม่ได้ตั้งใจ และยังมีโอกาส

ที่เข้าถึงแหล่งข้อมูลซึ่งอยู่ในสถาบันการศึกษา ทำให้มีโอกาสในการรับรู้และเข้าถึงแหล่งข้อมูลต่าง ๆ มากกว่าประชาชนที่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรีและต่ำกว่าปริญญาตรี จึงเป็นเหตุให้ประชาชนที่มีการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีเป็นผู้หันต่อเหตุการณ์ ความเคลื่อนไหวของโลกปัจจุบัน เพราะเป็นผู้ใฝ่เรียนรู้และให้ความสำคัญในการศึกษา เล่าเรียนและอ่านหนังสือ และสอดคล้องกับฐะปะนีย์ นาครทรรพ และคณะ (2546) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านว่าเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ โดยเฉพาะผู้ที่อยู่ในวัยศึกษาเล่าเรียน จำเป็นต้องอ่านหนังสือเพื่อการศึกษาหาความรู้ต่างๆ และการอ่านเป็นเครื่องมือในการพัฒนาระบบการเมือง การปกครอง ศาสนา ประวัติศาสตร์ และสังคม ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาด้านการรักษาความสงบภายในประเทศตามแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นความมั่นคง (พ.ศ. 2561-2580) ที่ต้องการเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักของชาติ ภายใต้การปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข โดยปลูกฝังและสร้างวัฒนธรรมที่รู้ถึงสำคัญของสถาบันหลักของชาติ วัฒนธรรมที่เสริมสร้างความรักและภาคภูมิใจในความเป็นคนไทยและชาติไทย ผ่านทางกลไกการศึกษา ประวัติศาสตร์ในเชิงสร้างสรรค์ น้อมนำและเผยแพร่ศาสตร์พระราชา หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ให้เกิดความเข้าใจอย่างถ่องแท้ และสามารถนำไปประยุกต์ปฏิบัติใช้ได้ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2562) นอกจากนี้ การอ่านยังเป็นวิธีการหนึ่งในการ

พัฒนาระบบการสื่อสารและการใช้เครื่องมือทางอิเล็กทรอนิกส์ต่างๆเป็นอย่างดี เป็นสาเหตุที่อาจทำให้ประชาชนที่มีการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีมีการรับรู้ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขมากกว่าประชาชนที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีและต่ำกว่าปริญญาตรี สอดคล้องกับผลงานวิจัยของพระปลัดคณิศร ขนดีโพ, อนุภูมิ ไชวเกษม และยุทธนา ปราณีต (2564, หน้า 66-76) ที่ศึกษาการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยของประชาชนในเขตบางกอกใหญ่ กรุงเทพมหานคร พบว่า ประชาชนที่มีการศึกษาและรายได้ต่างกัน จะมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยด้านการเลือกตั้ง และด้านการเป็นผู้สื่อข่าวทางการเมืองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

6. ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 ควรส่งเสริมและจัดทำหลักสูตรตลอดจนแนวทางการสร้างบริบทแวดล้อมในสถานศึกษาที่เอื้อต่อการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจในการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขอย่างเป็นระบบ

1.2 ควรมุ่งเน้นการสร้างความรู้ความเข้าใจผ่านเครื่องมือเครือข่ายสังคมออนไลน์ (Social network) เป็นกรณีพิเศษและต้องกระทำอย่างต่อเนื่อง โดยผ่านกระบวนการสร้างกิจกรรมผ่านภาคประชาชนเพื่อระดมอาสาสมัครที่เป็นเยาวชน นักเรียน นักศึกษา และประชาชนทั่วไปเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม

1.3 ควรบูรณาการหน่วยงานทั้งระบบ ราชการ องค์กรธุรกิจ องค์กรประชาสังคม องค์กร การศึกษา องค์กรศาสนา ภาคประชาชน เพื่อวาง แนวทางความร่วมมือเชื่อมโยงภาคีต่างๆ เหล่านี้ อย่างเป็นระบบในการขับเคลื่อนการปกครอง ระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรง เป็นประมุขในสังคมไทย

1.4 ควรศึกษาวิจัยแนวทางการ ส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมี พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขภายใต้บริบทการ ศึกษาของไทย เพื่อนำสู่ข้อเสนอเชิงนโยบายการ พัฒนาต่อไป

1.5 ควรศึกษาวิจัยรูปแบบความ สัมพันธ์เชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการรับรู้ระบอบ ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ของนักศึกษามหาวิทยาลัยต่างๆ

1.6 ควรศึกษาวิจัยปัจจัยเชิงสาเหตุ ที่ส่งผลต่อการรับรู้ในระบอบประชาธิปไตย อันมี พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขของนักเรียนระดับ มัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย

7. องค์ความรู้ที่ได้รับ

การวิจัยเรื่อง การรับรู้ระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขของประชาชน

ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ทำให้ผู้วิจัย ได้องค์ความรู้ว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร และ ปริมณฑลมีระดับการรับรู้ในระบอบ ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็น รายด้านพบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการ เคารพกติกาในระบอบประชาธิปไตย รองลงมาคือ พฤติกรรมการมีส่วนร่วมในระบอบประชาธิปไตย และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ การรับรู้ข่าวสาร ทางการเมือง และหากเปรียบเทียบ จำแนกตาม เพศของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครและ ปริมณฑล พบว่า เพศที่ต่างกันในภาพรวมพบว่า ไม่แตกต่างกัน แต่มีระดับการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ทางการเมืองที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ 0.05 และหากจำแนกตามระดับการ ศึกษาของประชาชนที่ต่างกัน จะมีการรับรู้ด้านการ เคารพกติกาในระบอบประชาธิปไตยและด้าน พฤติกรรมการมีส่วนร่วมในระบอบประชาธิปไตย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และจากผลการวิจัยพบว่า ยิ่งระดับการศึกษาสูงขึ้น ระดับการรับรู้ในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระ มหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขด้านการเคารพกติกา ในระบอบประชาธิปไตยและด้านพฤติกรรมการมี ส่วนร่วมในระบอบประชาธิปไตยยังมีมากขึ้น

ภาพที่ 1 องค์ความรู้ที่ได้รับ

เอกสารอ้างอิง

- ฐะปะนีย์ นาครทรรพ และคณะ. (2546). *หนังสือเรียนช่วงชั้นที่ 3 ภาษาไทย ม.1*. นนทบุรี: ไทยร่มเกล้า.
 ถวิล บุรีกุล, สติธร ธนานิธิโชติ และรัชต์ แสงมะหะหมัด. (2562). รายงานการประเมินสถานการณ์ความเป็น
 ประชาธิปไตยของประเทศไทย พ.ศ. 2562. กรุงเทพฯ: สำนักวิจัยและพัฒนา สถาบันพระปกเกล้า.
 บุญชม ศรีสะอาด. (2546). *การพัฒนาหลักสูตรและการวิจัยเกี่ยวกับหลักสูตร*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
 ปฏิพัทธ์ เสรศรี และไชยวัฒน์ เผือกคง. (2565). พฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของผู้บริโภคสื่อ
 สังคมออนไลน์ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี. *วารสาร มจร. ศึกษาศาสตร์ปริทรรศน์*, 6(2), 174-188.
 พระปลัดคณิศร ขนดีพโล, อนุภูมิ ไชยเกษม และยุพธนา ปราณีต. (2564). การมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบบ
 ประชาธิปไตยของประชาชนในเขตบางกอกใหญ่ กรุงเทพมหานคร. *วารสาร มจร. การพัฒนาสังคม*,
 6(2), 66-76.
 ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2543). *เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สุวีริยา
 สาส์น.
 วชิระ เสระทอง และเพ็ญณี แรอรท. (2562). การพัฒนาประชาธิปไตยสำหรับเยาวชนในโรงเรียนระดับ
 มัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. *การประชุม
 วิชาการระดับชาติ ด้านการบริหารกิจการสาธารณะยุคดิจิทัล ครั้งที่ 5*, 1-2 พฤศจิกายน 2562,
 (หน้า 593-601). ขอนแก่น: วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2562). *ยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580)*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการของคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.

Likert, R. (1967). The Method of Constructing and Attitude Scale. *In Attitude Theory and Measurement* (pp. 90-95). New York: Wiley & Son.

Yamane, T. (1973). *Statistics: an introductory analysis*. New York: Harper & Row.